

DOI 10.26886/2414-634X.5(32)2019.3

UDC 657.6

**STATE AUDIT IN THE SYSTEM OF UKRAINIAN STATE FINANCIAL  
CONTROL: ROLE AND TASKS**

**O. L. Tkach**

Territorial Office of the Accounting Chamber for Odessa, Mykolaiv and Kherson Oblasts, Autonomous Republic of Crimea and Sevastopol City, Ukraine, Odesa

*The subject of the study is the state audit system. The purpose of the article is to verify the role of state audit in the system of state financial control, based on the tasks of this type of control. The study is based on a comparative analysis of the functions of state control bodies in Ukraine. On the basis of the comparative characteristics of these functions, we have determined the role and tasks of the state audit in the system of state financial control. The structure of state financial control has been supplemented with the concept of "internal state financial control" based on the position on the separation of state financial control over external and internal. The term "state audit" has been clarified. It is established that state audit is a form of state financial control. It is determined that the concepts of "state financial audit" and "financial audit" are interchangeable and equivalent. The components of the performance audit have been refined based on its purpose. The peculiarities of expertise in the state audit are established. Other state audit control measures have been identified: monitoring and inspection. The findings allow us to avoid the problem of the blurring of the conceptual apparatus related to state audit. This makes it possible to determine its place in the system of public financial control.*

*Keywords: state audit, state control, control system, financial audit, performance audit, Accounting Chamber*

*Ткач О. Л. Державний аудит в системі державного фінансового контролю України: роль і завдання / Територіальне управління Рахункової палати по Одеській, Миколаївській, Херсонській областях, Автономній Республіці Крим та м. Севастополю, Україна, Одеса*

*Предметом дослідження виступає система державного аудиту. Метою статті є обґрунтування ролі державного аудиту в системі державного фінансового контролю, виходячи із завдань даного виду контролю. В основі проведеного дослідження лежить компаративний аналіз функцій органів державного контролю в Україні. На основі порівняльної характеристики цих функцій нами визначено роль і завдання державного аудиту в системі державного фінансового контролю. Доповнено структуру державного фінансового контролю поняттям «внутрішній державний фінансовий контроль» виходячи з позиції про поділ державного фінансового контролю на зовнішній та внутрішній. Уточнено термін «державний аудит». Встановлено, що державний аудит – форма державного фінансового контролю. Визначено, що поняття «державний фінансовий аудит» та «фінансовий аудит» є взаємозамінними і рівнозначними. Уточнено складові аудиту ефективності, виходячи з його мети. Встановлено особливості експертизи в державному аудиті. Визначено інші контрольні заходи державного аудиту: моніторинг та інспектування. Отримані висновки дозволяють уникнути проблеми розмитості понятійного апарату, що стосується державного аудиту. Це дає можливість визначити його місце в системі державного фінансового контролю.*

*Ключові слова: державний аудит, державний контроль, система контролю, фінансовий аудит, аудит ефективності, рахункова палата*

**Вступ.** Національна система державного фінансового контролю розвивалися еволюційним шляхом, ґрунтуючись на міжнародному досвіді. Цей розвиток триває і тепер, а проблеми в системі державного фінансового контролю все ще є невичерпані: «недосконале нормативно-правове забезпечення функціонування контролюючих органів, відсутність базового закону про державний фінансовий контроль, який чітко визначає поняття, зміст, форми, види, методи та інструментарій державного фінансового контролю, а також нечітке розмежування функціональних повноважень між суб'єктами контрольної діяльності тощо» [1, с. 219]. На відсутність досконалої та чіткої правової та методологічної бази державного фінансового контролю вказує і В. В. Поліщук [2].

По суті, державний контроль діє не як єдина система, а існує у формі відокремлених ланок, що в автономному режимі виконують властиві їм завдання й функції, які визначаються численними законами, указами Президента України, постановами КМУ та іншими нормативно-правовими актами. Зрозуміло, що за таких умов трапляються неузгодженість, дублювання, відсутність взаємодії, а іноді й суперечності, що свідчить про недосконалість чинної системи державного контролю в Україні. [3, с.117].

Всі ці проблеми стосуються державного аудиту, проте для нього проблема ще більше актуалізується в умовах необхідності швидкої мобілізації державних фінансових ресурсів. Це потребує проведення наукових досліджень в частині визначення ролі і завдань зовнішнього державного аудиту в системі державного фінансового контролю і відмежування його від інших видів контролю.

Тема державного фінансового контролю в цілому і державного аудиту зокрема не є новою. Даними питаннями в Україні займалися Н. Виговська, О. Барановський, П. Германчук, Є. Мних, В. Піхоцький, В.

Шевчук та ін. Різним аспектам проблем державного аудиту присвячені праці Ю. Слободяник, І. Дрозд, Б. Усача, Є. Калюги та ін. Проте, незважаючи на значний рівень наукових досліджень в царині державного аудиту, значна кількість питань стосовно ролі державного аудиту в системі державного фінансового контролю вимагають подальших досліджень.

**Мета і завдання дослідження** полягають в обґрунтуванні ролі державного аудиту в системі державного фінансового контролю, виходячи із завдань даного виду контролю та компаративного аналізу функцій органів державного контролю в Україні.

**Викладення основного матеріалу дослідження.** Поняття контролю трактується досить широко на мікро і макрорівнях. З метою уникнення схоластики в цьому питанні ми будемо опиратись на визначення дане Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) (Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)), оскільки щодо питань трансформації державного сектору Україна орієнтується саме на політику даної організації. «Контроль означає забезпечення гарантій того, що організація діє так, як планувалось. Система контролю забезпечує внутрішні і зовнішні гарантії того, що система управління працює добре. Традиційно вони фокусуються на забезпеченні гарантій, що кошти правильно обліковуються з дотриманням законодавства. В сучасному менеджменті, контрольна система може бути розширена на якість інформації про діяльність підприємств, і внутрішній контроль може слідкувати за процесом стратегічного і операційного менеджменту» [4, с. 84]. Це визначення, в рамках ОЕСР визначає саме державний контроль, що здійснюється урядом. Роль державного контролю змінюється з контролю ex ante в напрямку контролю ex post, з одночасним посиленням дії системи внутрішнього контролю. Тобто

більша увага в державному контролі приділяється не розподілу державних коштів, а саме їх ефективному використанню.

В Україні відсутній єдиний документ, що регулює державний фінансовий контроль, а існуючі нормативні документи в даній сфері не містять всіх необхідних понять і трактувань. Так, Закон України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» не оперує поняттями «зовнішній», «внутрішній» державний фінансовий контроль і регламентує діяльність лише центрального органу виконавчої влади, уповноваженого Президентом України на реалізацію державної політики у сфері державного фінансового контролю [1, с. 220].

Для виокремлення ролі державного аудиту в системі державного контролю нами проведено аналіз основних функцій органів державного контролю Державної фінансової інспекції України та Рахункової палати. Це дало нам наступні результати.

1. При компаративному аналізі мети роботи двох органів контролю нами встановлена відсутність в нормативній базі поняття «внутрішній державний фінансовий контроль», за умови існування понять «державний фінансовий контроль» та «зовнішній державний фінансовий контроль».

Державний фінансовий контроль забезпечується органом державного фінансового контролю через проведення [5, ст.2]:

- 1) державного фінансового аудиту,
- 2) інспектування,
- 3) перевірки закупівель,
- 4) моніторингу закупівлі.

Державний зовнішній фінансовий контроль (аудит) забезпечується Рахунковою палатою шляхом здійснення [6, ст.4]:

- 1) фінансового аудиту,

- 2) аудиту ефективності,
- 3) експертизи,
- 4) аналізу,
- 5) інших контрольних заходів.

Для заповнення даної прогалини нами здійснена спроба доповнити структуру державного контролю поняттям «внутрішній державний фінансовий контроль». Аналіз літературної бази з даного питання вказує на те, що більшість науковців схиляються до існування понять «зовнішній» і «внутрішній» контроль залежно від ідентифікації суб'єкта та об'єкта контролю [7, 8, 9]. Внутрішній контроль реалізують спеціально створені для цього підрозділи у структурі суб'єкта контролю, а зовнішній контроль — спеціально створені державні контрольні органи та інші органи незалежного контролю в різних сферах господарської системи [10, с. 37].

Підтримуючи позицію про поділ державного фінансового контролю на зовнішній та внутрішній вважаємо, що такий поділ потрібно застосовувати відносно системи в якій знаходяться суб'єкт і об'єкт контролю. Тобто, внутрішній контроль застосовується в тому випадку, коли його суб'єкт і об'єкт знаходяться в одній системі; зовнішній – якщо вони знаходяться у різних системах. При цьому схиляємось до того, що внутрішній державний фінансовий контроль проводиться в межах виконавчої гілки державної влади та поділяється на внутрішньовідомчий (контроль з боку міністерств, відомств, органів державного управління щодо діяльності підвідомчих їм підприємств і організацій у формі тематичних перевірок та ревізій) та внутрішньогосподарський, який здійснюється власниками державних підприємств через побудову системи внутрішнього контролю. Основна відповідальність за внутрішньогосподарський контроль лежить на

Наглядовій раді, а не на службі головного бухгалтера, як зазначає С.Є. Гребень [11, с. 106].

Структура державного фінансового контролю нами відображена на рис. 1.



**Рис. 1. Структура державного фінансового контролю**

Джерело: власна розробка

2. Уточнення потребує термінологія державного аудиту принаймні з двох причин: 1) окремо виділяється «державний фінансовий аудит» та «фінансовий аудит»; 2) поняття «державний зовнішній фінансовий контроль (аудит)» передбачає, що контроль і аудит є тотожними поняттями.

Порівняння термінів «державний фінансовий аудит» та «фінансовий аудит» дають можливість вказати на те, що ці поняття є тотожними за змістом за винятком того, що державний фінансовий аудит включає перевірку функціонування системи внутрішнього контролю, в той час, як фінансовий аудит цього не передбачає. Однак практика здійснення фінансового аудиту Рахунковою палатою передбачає дану опцію. Це свідчить про те, що поняття «державний фінансовий аудит» та «фінансовий аудит» є взаємозамінними і рівнозначними в контексті державного аудиту.

Поняття «державний зовнішній фінансовий контроль (аудит)» передбачає, що контроль і аудит є тотожними поняттями, однак «аудит» більшість науковців відносить до форм здійснення контролю.

Зокрема М. Білуха формами фінансово-господарського контролю визначає ревізії, тематичні перевірки та аудит [12, с. 52]. До форм здійснення державного фінансового контролю Л. Гуцаленко [7, с. 5-11] відносить ревізію, аудит, тематичні перевірки, камеральні перевірки, фінансові експертизи, службове розслідування та слідство.

Що стосується самого поняття «аудит», то незважаючи на той факт, що єдиного визначення поняття не існує, ми підтримуємо позицію А.М. Кузьмінського, який визначає аудит як незалежну перевірку бухгалтерської звітності та іншої обліково-звітної інформації про діяльність підприємств з метою підтвердження їх достовірності й законності [13, с. 11]. Виходячи з цього ми вважаємо, що державний аудит - незалежна форма контролю, що передбачає перевірку та аналіз законного й ефективного використання державних чи комунальних коштів і майна, інших активів держави, правильності ведення бухгалтерського обліку та достовірності фінансової звітності, функціонування системи внутрішнього контролю розпорядника та одержувача бюджетних коштів. Таке визначення в повній мірі відповідає формі зовнішнього державного фінансового контролю, який здійснює Рахункова палата України як найвищий інститут державного аудиту в країні згідно з принципами законності, плановості, об'єктивності, незалежності та гласності. Таке бачення аудиту також відповідає вимогам ОЕСД [14] та корелює з функціями Рахункової Палати.

3. Наступним кроком нами проаналізовано окремо кожну функцію Рахункової окремо, щоб зрозуміти їх співвідношення з функціями інших органів державного фінансового контролю.

Фінансовий аудит полягає у перевірці, аналізі та оцінці правильності ведення, повноти обліку і достовірності звітності щодо надходжень і витрат бюджету, встановлення фактичного стану справ

щодо цільового використання бюджетних коштів, дотримання законодавства при здійсненні операцій з бюджетними коштами [6, ст. 4]. Тобто фактично це аудит фінансової звітності для розпорядника та одержувача бюджетних коштів.

Аудит ефективності. Виникнення аудиту ефективності відноситься до 1977 р., коли він вперше був використаний в Лімській декларації керівних принципів контролю [15], який має визначати, наскільки ефективно та економно витрачаються державні кошти. Він охоплює не тільки конкретні фінансові операції, але і весь спектр діяльності уряду, в тому числі організаційну і адміністративну системи [15, с. 4]. На цьому наголошує і Н.Г. Виговська, визначаючи об'єкт зовнішнього державного фінансового контролю і включаючи до нього всі рішення, що призводять до певних фінансових операцій [1, с. 224-225].

Аудит ефективності передбачає встановлення фактичного стану справ та надання оцінки щодо своєчасності і повноти бюджетних надходжень, продуктивності, результативності, економності, законності, своєчасності і повноти прийняття управлінських рішень учасниками бюджетного процесу, стану внутрішнього контролю розпорядників бюджетних коштів [6, ст. 4].

Існує думка, що за наслідками аудиту ефективності формуються висновки про те, чи витрачалися кошти з належною економністю, раціональністю та ефективністю, на цілі, передбачені відповідними рішеннями про бюджет, чи дотримувалися заходи щодо забезпечення збереження державного майна [16, с. 7]. Проте, ми вважаємо, що основна увага аудиту ефективності, виходячи з самого означення терміну повинна бути приділена тому, наскільки ефективно використовуються бюджетні ресурси. Термін «ефективність» є похідним від «ефект», етимологічне значення якого означає результат певної причини або дії. Якщо поняття «ефект» означає абсолютну величину

результату, то поняття «ефективність» є відносним показником. Значення ефекту або результату не є достатнім для характеристики результативності певної дії чи процесу, оскільки не показує витрат на його досягнення. Саме ефективність означає результативність певного процесу. Ефективність – це співвідношення ефекту та витрат на його здійснення [17].

Як відносний показник ефективність може бути відображено наступною формулою:

$$E = \frac{e}{v} \quad (1)$$

де: E –ефективність, e- ефект, v - витрати.

Дана формула відображає загальний відносний показник в стосунку до ефективності використання бюджетних ресурсів, що розраховується як відношення результатів діяльності розпорядника та одержувача бюджетних коштів до витрачених коштів бюджету. За своєю сутністю ефективності використання бюджетних коштів може бути прирівняна до поняття «оцінка продуктивності використання бюджетних коштів», що передбачає [6, ст. 4, п. 4] “встановлення співвідношення між результатами діяльності розпорядника та одержувача бюджетних коштів і використаними для досягнення таких результатів коштами бюджету”. Ефективність – це відносна величина, що характеризує результативність будь-яких витрат, тобто при збільшенні ефективності можемо говорити про результативне використання бюджетних коштів, а при зменшенні – навпаки.

Більші результати діяльності розпорядника та одержувача бюджетних коштів, отриманого від даного обсягу витрачених коштів бюджету, означає підвищення ефективності; менший обсяг - за даної кількості витрачених коштів бюджету вказує на зниження ефективності

При цьому оцінка результативності використання бюджетних коштів, що є складовою аудиту ефективності згідно [6, ст. 4, п. 4 ], є за

своєю сутністю відносною величиною виконання плану і може бути відображена формулою:

$$R = \frac{e_f}{e_p} \quad (2)$$

де:  $R$  – відносна величина виконання плану,  $e_f$  - фактичні результати діяльності розпорядника та одержувача бюджетних коштів,  $e_p$  – планові показники результатів діяльності розпорядника та одержувача бюджетних коштів.

Відносна величину виконання плану, на нашу думку, не слугує для оцінки результативності використання бюджетних коштів (оскільки дані показники в формулі не використовуються), а радше є показником досягнення поставлених результатів діяльності розпорядником та одержувачем бюджетних коштів порівняно з планом.

Що ж стосується оцінки економності використання бюджетних коштів [6, ст. 4, п. 4 ], то її варто розділити на дві складові:

- 1) оцінку економності - оцінка досягнення максимального результату при використанні визначеного бюджетом обсягу коштів ;
- 2) оцінку економності - оцінка рівня мінімізації використання бюджетних коштів для отримання запланованих результатів.

Оцінка економності опирається на умову:  $e \rightarrow \max$ , при  $v = \text{const}$  ; а оцінка економності - на умову  $v \rightarrow \min$ , при  $e_p = \text{const}$  .

Саме в цьому і полягає сутність категорії ефективності використання бюджетних коштів та багатогранність її вияву. Вона повністю має охопити цілі, які ставляться перед Рахунковою палатою [15, с. 4].

Експертиза. Поняття економічної експертизи не визначено в українському законодавстві, на відміну від інших видів експертиз, таких як будівельна, екологічна тощо. Однак за часів існування державної контрольно-ревізійної служби експертизою вважали контроль, що

здійснюється із залученням фахівців вузької спеціалізації. Вважаємо, що таке поняття може бути застосоване і для потреб державного аудиту, визначаючи суб'єкта контрольних дій. Рішенням Президії науково-консультативної та методичної ради з проблем судової експертизи при Міністерстві юстиції України виділено термін «судово-економічна експертиза». Її застосовують у випадках розслідування та розгляду кримінальних і цивільних справ, коли виникають питання, що вимагають спеціальних знань з обліку та аналізу фінансово-господарської діяльності підприємства [18, с.248]. При цьому Міністерством юстиції України до судово-економічної експертизи віднесено експертизи по трьох напрямках: 1) дослідження документів бухгалтерського та податкового обліку і звітності; 2) дослідження документів з фінансово-кредитних операцій; 3) дослідження документів з економічної діяльності підприємств і організацій.

Особливістю судово-економічної експертизи є той факт, що вона не може існувати окремо від кримінальних чи цивільних справ і є частиною процесу розслідування або судового розгляду. Таким чином судово-економічна експертиза, як функція державного фінансового контролю може бути реалізована лише після кримінального чи цивільного провадження.

Аналіз - комплексне вивчення фінансового стану суб'єкта господарювання та ефективності управління активами з метою оцінки досягнутих результатів, що проводиться за допомогою методів фінансового аналізу за даними бухгалтерського обліку, фінансової, податкової і статистичної звітності, звітності про виконання фінансового плану тощо. Аналіз передбачає виконання аналітичних процедур і орієнтацію на фінансові показники діяльності підприємств.

Інші контрольні заходи. Для визначення інших контрольних заходів важливо виходити з мети проведення державного аудиту. Основним

результатом усіх здійснених заходів державного зовнішнього незалежного фінансового контролю є надання чітких, обґрунтованих, виважених рекомендацій. Основною метою наданих Рахунковою палатою рекомендацій є підвищення ефективності, результативності та економності використання коштів Державного бюджету України як у розрізі кожного напрямку використання бюджетних коштів, так і в цілому. У тому числі недопущення та запобігання різного роду порушенням і недолікам у системі управління публічними фінансами [19, с. 10]. Виходячи з цього нами виділено моніторинг та інспектування як контрольні заходи використовувані Рахунковою палатою для досягнення своїх цілей, які перегукуються з функціями Державної фінансової інспекції України.

Оскільки надання рекомендацій передбачає постійний контроль, моніторинг дозволить виявити проблеми у процесі реалізації завдань, дасть змогу внести вчасні корективи до настання факту неефективного використання бюджетних коштів. Фактично моніторинг дозволяє забезпечити регулярний збір та фіксацію даних задля виявлення проміжних результатів і досягнень, своєчасно виявляти проблеми та відхилення від намічених результатів, забезпечення ефективного використання ресурсів, виконання запланованих завдань, мінімізації негативних наслідків.

Моніторинг, який проводиться протягом усього процесу використання бюджетних коштів і реалізації державної політики відрізняється від спостереження активним та цільовим спрямуванням, оскільки він будується за заздалегідь побудованою схемою.

Інспектування здійснюється як документальній і фактична перевірка певного комплексу або окремих питань фінансово-господарської діяльності підконтрольної установи, яка повинна забезпечувати виявлення наявних фактів порушення законодавства,

встановлення винних у їх допущенні посадових і матеріально відповідальних осіб. Результати такого інспектування мають рівнозначні до ревізії результати, саме тому на тих установах, де проведено державний фінансовий аудит ревізія не проводиться.

**Висновки.** На основі порівняльної характеристики функцій, які виконують органи державного фінансового контролю нами визначено роль і завдання державного аудиту в системі державного фінансового контролю та зроблено наступні висновки.

1. При компаративному аналізі мети роботи двох органів контролю нами встановлена відсутність в нормативній базі поняття «внутрішній державний фінансовий контроль», за умови існування понять «державний фінансовий контроль» та «зовнішній державний фінансовий контроль».

Для заповнення даної прогалини нами здійснена спроба доповнити структуру державного фінансового контролю поняттям «внутрішній державний фінансовий контроль» виходячи з позиції позицію про поділ державного фінансового контролю за зовнішній та внутрішній і застосування такого поділу відносно системи в якій знаходяться суб'єкт і об'єкт контролю. Тобто, внутрішній контроль застосовується в тому випадку, коли його суб'єкт і об'єкт знаходяться в одній системі; зовнішній – якщо у різних. Встановлено, що внутрішній державний фінансовий контроль проводиться в межах виконавчої гілки державної влади та поділяється на внутрішньовідомчий (контроль з боку міністерств, відомств, органів державного управління щодо діяльності підвідомчих їм підприємств і організацій у формі тематичних перевірок та ревізій) та внутрішньогосподарський (контроль, який здійснюється власниками державних підприємств).

2. Уточнено термін «державний аудит», під яким ми розуміємо незалежну форму контролю, що передбачає перевірку та аналіз

законного й ефективного використання державних чи комунальних коштів і майна, інших активів держави, правильності ведення бухгалтерського обліку та достовірності фінансової звітності, функціонування системи внутрішнього контролю розпорядника та одержувача бюджетних коштів.

Встановлено, що державний аудит – форма державного фінансового контролю. Визначено, що поняття «державний фінансовий аудит» та «фінансовий аудит» є взаємозамінними і рівнозначними.

3. Уточнено складові аудиту ефективності, виходячи з його мети. До них відноситься: 1) ефективність (результативність) використання бюджетних ресурсів; 2) рівень досягнення результатів діяльності розпорядником та одержувачем бюджетних коштів порівняно з планом; 3) оцінка досягнення максимального результату при використанні визначеного бюджетом обсягу коштів; 4) оцінка рівня мінімізації використання бюджетних коштів для отримання запланованих результатів.

4. Встановлено особливості експертизи державного аудиту: експертиза здійснюється з залученням фахівців вузької спеціалізації, а судово-економічна експертиза, з залученням судового експерта, може бути реалізована лише після кримінального чи цивільного провадження.

5. Визначено інші контрольні заходи державного аудиту: моніторинг та інспектування. Моніторинг проводиться протягом усього процесу використання бюджетних коштів і реалізації державної політики і будується за заздалегідь побудованою схемою. Інспектування здійснюється як документальна і фактична перевірка певного комплексу або окремих питань фінансово-господарської діяльності підконтрольної установи, яка забезпечує виявлення наявних фактів порушення законодавства, встановлення винних у їх допущенні

посадових і матеріально відповідальних осіб. Результати такого інспектування мають рівнозначні до ревізії результати.

Отримані висновки дозволяють уникнути проблеми розмитості понятійного апарату, що стосується державного аудиту. Це дає можливість визначити його місце в системі державного фінансового контролю.

### ***Література:***

1. Виговська, Н. Г., Славіцька, А. Ю. (2016) Місце зовнішнього державного фінансового контролю у національній контрольній системі України. Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки, № 4, 219-228. - Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vzhdtu\\_econ\\_2016\\_4\\_26](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vzhdtu_econ_2016_4_26)
2. Поліщук, В.В. (2014). Напрямки удосконалення системи державного фінансового контролю: впровадження стратегічного аудиту. Публічне управління: теорія та практика, 1, 145–149
3. Оболенський, О.Ю., Обушна, Н.І. (2014). Аудит, контроль і моніторинг у системі публічного управління. Ефективність державного управління: зб. наук. пр. Львів, ЛРІДУ НАДУ, 41, 115-125. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/efdu\\_2014\\_41\\_14](http://nbuv.gov.ua/UJRN/efdu_2014_41_14)
4. Modernising Government. The way forward. OECD (2005). Grands-Augustins, Paris, 233.
5. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні, 1993 (Верховна Рада України). Офіційний сайт Верховної Ради України. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2939-12>.
6. Про Рахункову палату, 2015. (Верховна Рада України). Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19>

7. Гуцаленко, Л.В., Дерій, В.А. Коцупатрий, М.М. (2009). Державний фінансовий контроль: навч. посібн. К., Центр учбової літератури, 424.
8. Мних, Є.В. (2009). Державний фінансовий аудит: Методологія та організація: монографія /за ред. Є.В. Мниха. К., Київ. нац. торг.- екон. ун-т, 319.
9. Стефанюк, І.Б. (2011). Державний фінансовий контроль: класифікаційні характеристики. Вісник КНТЕУ, № 4, 42-51
10. Дрозд, І.К. Шевчук, В.О. (2007). Державний фінансовий контроль: навч. посіб. К., ТОВ "Імекс"ЛТД", 304.
11. Гребень, С.Є. (2017) Види, форми та методи державного фінансового контролю: сутність та принципові відмінності. Інвестиції: практика та досвід, 103-108 - Режим доступу: [http://www.investplan.com.ua/pdf/22\\_2017/24.pdf](http://www.investplan.com.ua/pdf/22_2017/24.pdf)
12. Білуха, Т.М. (1994). Теорія фінансово-господарського контролю та аудиту: підручник. К., Вища школа, 364 с.
13. Кузьминский, А. та ін. (1996). Аудит: Практ. пособ. / Под ред. А.Кузьминского. К., Учетиформ, 283 с.
14. External Audit – Supreme Audit Institutions. Retrieved from <https://www.oecd.org/gov/external-audit-supreme-audit-institutions.htm>
15. The Lima Declaration of Guidelines on Auditing Precepts. Retrieved from: <http://www1.worldbank.org/publicsector/pe/befa05/LimaDeclaration.pdf>
16. Абасов, В.А. (2017). Еволюція концептуальних засад аудиту ефективності. Scientific Journal «Innovative Solutions in Modern Science» (Dubai). №4 (13). С. 4-20.
17. Сеницына, Т.А. (2004) Оценка эффективности системы управления промышленным предприятием - целевой подход: дис. канд. экон. наук, Одесса, ОГЭУ, 2004, 187.

18. Толкаченко, А.А., Харабет, К.В. (2005). Судебная бухгалтерия. М., Норма, 288

19. Звіт Рахункової палати за 2018 рік. (Рахункова палата). Офіційний сайт Рахункової палати. - Режим доступу: <http://www.asrada.gov.ua/doccatalog/document/16760161/ZVIT%20RP%202018.pdf> (2019, червень, 02).

**References:**

1. Vyhovska, N. H., Slavitska, A. Yu. (2016) Mistse zovnishnoho derzhavnoho finansovoho kontroliu u natsionalnii kontrolnii systemi Ukrainy [The place of external state financial control in the national control system of Ukraine]. Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu. Serii: Ekonomichni nauky, № 4, 219-228. Retrieved from: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vzhdtu\\_econ\\_2016\\_4\\_26](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vzhdtu_econ_2016_4_26) [in Ukrainian].

2. Polishchuk, V.V. (2014). Napriamky udoskonalennia systemy derzhavnoho finansovoho kontroliu: vprovadzhennia stratehichnoho audytu [Directions of the state financial control system improvement: introduction of strategic audit]. Publichne upravlinnia: teoriia ta praktyka, 1, 145–149 [in Ukrainian].

3. Obolenskyi, O.Yu., Obushna, N.I. (2014). Audyt, kontrol i monitorynh u systemi publichnoho upravlinnia [Audit, control and monitoring in the public administration system]. Efektyvnist derzhavnoho upravlinnia: zb. nauk. pr. Lviv: LRIDU NADU, 41, 115-125. Retrieved from: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/efdu\\_2014\\_41\\_14](http://nbuv.gov.ua/UJRN/efdu_2014_41_14) [in Ukrainian].

4. Modernising Government. The way forward. OECD (2005). Grands-Augustins, Paris, 233. [in English]

5. Pro osnovni zasady zdiisnennia derzhavnoho finansovoho kontroliu v Ukraini, 1993 (Verkhovna Rada Ukrainy). [About the basic principles of state financial control in Ukraine, Law] Ofitsiinyi sait Verkhovnoi Rady Ukrainy. Ukrainy [The official website of the Verkhovna Rada of

Ukraine]. Retrieved from <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2939-12>. [in Ukrainian].

6. Pro Rakhunkovu palatu, 2015. (Verkhovna Rada Ukrainy). [About the Accounting Chamber, Law] Ofitsiinyi sait Verkhovnoi Rady Ukrainy [The official website of the Verkhovna Rada of Ukraine]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19> [in Ukrainian].

7. Hutsalenko, L.V., Derii, V.A. Kotsupatryi, M.M. (2009). Derzhavnyi finansovyi kontrol [State financial control]: navch. posibn. K., Tsentru uchbovoi literatury, 424. [in Ukrainian].

8. Mnykh, Ye.V. (2009). Derzhavnyi finansovyi audyt: Metodolohiia ta orhanizatsiia [State Financial Audit: Methodology and Organization]: monohrafiia /za red. Ye.V. Mnykha. K., Kyiv. nats. torh.- ekon. un-t, 319. [in Ukrainian].

9. Stefaniuk, I.B. (2011). Derzhavnyi finansovyi kontrol: klasyfikatsiini kharakterystyky [State financial control: classification characteristics]. Visnyk KNTEU, № 4, 42-51 [in Ukrainian].

10. Drozd, I.K. Shevchuk, V.O. (2007). Derzhavnyi finansovyi kontrol [State financial control]: navch. posib. K., TOV "Imeks"LTD", 304. [in Ukrainian].

11. Hreben, S.Ye. (2017) Vydy, formy ta metody derzhavnoho finansovoho kontroliu: sutnist ta pryntsyypovi vidminnost [Types, forms and methods of state financial control: the essence and fundamental differences]i. Investytsii: praktyka ta dosvid, 103-108 Retrieved from: [http://www.investplan.com.ua/pdf/22\\_2017/24.pdf](http://www.investplan.com.ua/pdf/22_2017/24.pdf) [in Ukrainian].

12. Bilukha, T.M. (1994). Teoriia finansovo-hospodarskoho kontroliu ta audytu [The theory of financial and economic control and audit]: pidruchnyk. K., Vyshcha shkola, 364 s. [in Ukrainian].

13. Kuzmyskyi, A. ta in. (1996). Audyt [Audit]: Prakt. posob. / Pod red. A.Kuzmyskoho. K., Uchetyform, 283 s. [in Russian].

14. External Audit – Supreme Audit Institutions. Retrieved from <https://www.oecd.org/gov/external-audit-supreme-audit-institutions.htm> [in English]
15. The Lima Declaration of Guidelines on Auditing Precepts. Retrieved from: <http://www1.worldbank.org/publicsector/pe/befa05/LimaDeclaration.pdf> [in English]
16. Abasov, V.A. (2017). Evoliutsiia kontseptualnykh zasad audytu efektyvnosti [Evolution of Conceptual Basics of Performance Audit]. Scientific Journal «Innovative Solutions in Modern Science» (Dubai). №4 (13). S. 4-20. [in Ukrainian].
17. Synytsyna, T.A. (2004) Otsenka efektyvnosti systemy upravleniia promyshlennym predpriiatyem - tselevoi podkhod [Evaluation of the effectiveness of the industrial enterprise management system - target approach]: dys. kand. ekon. nauk, Odessa, OHEU, 2004, 187. [in Russian].
18. Tolkachenko, A.A., Kharabet, K.V. (2005). Sudebnaia bukhhalteriya [Court Accounting]. M., Norma, 288 [in Russian].
19. Zvit Rakhunkovoi palaty za 2018 rik. (Rakhunkova palata). Ofitsiinyi sait Rakhunkovoi palaty [The official website of the Accounting Chamber]. Retrieved from: <http://www.ac-rada.gov.ua/doccatalog/document/16760161/ZVIT%20RP%202018.pdf> (2019, June, 02). [in Ukrainian].

Citation: O. L. Tkach. (2019). STATE AUDIT IN THE SYSTEM OF UKRAINIAN STATE FINANCIAL CONTROL: ROLE AND TASKS. Innovative Solutions in Modern Science. 5(32). doi: 10.26886/2414-634X.5(32)2019.3

---

Copyright: O. L. Tkach © 2019. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.